

Predmet: Srebrenica (okr. Nedeljko Milidragović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 24.10.2018.

Današnjem glavnom pretresu nisu pristupili pozvani svedoci odbrane Radenko Živković i Tomislav Krstović. Takođe nije pristupio ni zaštićeni svedok „301“ koji je, po izveštaju SORZ-a, iz zdravstvenih i bezbednosnih razloga odbio da se odazove na poziv suda i svedoči, a koji istovremeno odbija i policijsku zaštitu.

Svedok Siniša Renovica

Svedok odbrane Siniša Renovica u celosti je ostao pri svom iskazu koji je dao pred TRZ 14. maja 2015. godine. U vreme kritičnog događaja bio je komandir Drugog voda Druge čete Specijalne brigade policije MUP-a Republike Srpske – Centra za obuku Jahorina. Njegova četa je imala tri ili četiri voda. Seća se da su, pored njega, komandiri vodova u Prvoj četi bili još Rade Sladoje i Dejan Radojković. U svedokovoj četi bilo je oko 80 ljudi. Imali su svi iste uniforme, a od naoružanja su dužili u najvećem broju automatske puške. Nije siguran da li su dužili i bombe. Komandiri vodova u Prvoj četi bili su Goran Marković, Tomislav Krstović i Nedeljko Milidragović. Nije u mogućnosti da se seti ni jednog imena pripadnika svog voda. Iz perioda boravka na Jahorini poznaje optužene Nedeljka Milidragovića i Aleksu Golijanina. U prvoj polovini jula meseca 1995. godine sa Jahorine su otišli na teren, na kojem su proveli pet dana. Prvo je na teren otišla Prva četa, a svedokova četa je otišla dan kasnije. Došli su u mesto Konjević Polje, gde su bili smešteni u jednoj školi. U Konjević Polju je imala štab i neka jedinica Vojske Republike Srpske. Od njih su dobili zadatak da čuvaju putnu komunikaciju Koljević Polje–Bratunac. Njegova četa je bila raspoređena na udaljenosti od oko kilometar i po od Konjević Polja prema Bratuncu, sa leve strane puta, i zaposela je liniju u dužini od oko jedan kilometar. Posle njihove čete, u pravcu Kravice, levu stranu puta je zaposela Prva četa. Sa komandrom svoje čete Neđom Ikonićem krenuo je u Bratunac u komandu, kako bi se informisali koliko će još ostati na terenu, kao i da zatraže dodatnu municiju, obzirom da su imali neka saznanja da se u šumama iznad puta koji su obezbeđivali nalazi oko 1.500 neprijateljskih vojnika iz Srebrenice, za koje nisu znali u kom pravcu će da krenu. U Bratunac su krenuli svedokovim kolima, kojima je i došao na teren. Na ulasku u Kravicu, na kontrolnom punktu su ih njemu nepoznati vojnici zaustavili i zadržali jedno kraće vreme, jer se navodno u blizini puca. Prilikom prolaska kroz Kravicu video je hangar i ispred njega nekoliko kamiona i jedan bager. Njemu je to izgledalo „kao neka firma“. Oko hangara nije video nikoga. Dok su prolazili delom puta nakon hangara, pucalo se. Nije znao ko i otkuda puca, samo je čuo zujanje metaka. Ubrzo su sustigli jedan kamion u kojem je video leševe. Ne seća se koje boje i marke je bio kamion, zapamtio je jedino da je bio niskih stranica i da mu je zadnja strana bila otvorena. Procenio je da je u kamionu bilo najmanje dvadesetak leševa.

Sve vreme boravka na terenu nalazili su se na istoj lokaciji. Videli su da putem prolaze vojna i policijska vozila. U tom periodu im se predalo oko 100 neprijateljskih vojnika. Javili su vojnoj

komandi u Konjević Polju da imaju zarobljenike i po njih su došli autobusi. Svedoku nije poznato kuda su ti ljudi odvedeni. Dok su bili na terenu, u šumi iznad njih je bilo borbi, čuo je da je delovala i „Praga“. Jedan vojnik je ranjen u njegovoj četi, a nije mu poznato da li je bilo ranjenih ili poginulih u drugoj četi.

Svedok je kao policajac poslan u Centar za obuku Jahorina odlukom Ministarstva odbrane RS. Bio je instruktor ljudima koji su došli na Jahorinu. Znao je da su neki od njih došli iz Srbije, ali mu nije poznato na koji način su došli. Nema saznanja da su lica koja su bila na obuci trpela bilo kakvu torturu.

Objasnio je da se među licima koja su se predala njegovoj četi dok su bili na terenu nalazio i jedan mladić od 21 ili 22 godine, koji ga je molio da ga prebaci u Srbiju. Objasnio mu je da to ne može da uradi, ali da bi mogao da ga prebaci u Sarajevo. Zbog toga je i otišao u Konjević Polje, da se rapita da li bi mogao to nekako da učini. Kada se vratio, mladića više nije bilo. Rekli su mu da je istog odveo optuženi Milidragović. Kasnije mu je i sam Milidragović rekao da je mladića, zajedno sa ostalim zarobljenim licima, predao vojnicima Vojske RS.

U nastavku dokaznog postupka izvršen je uvid u dokumentaciju koja se nalazi u spisima predmeta – u naređenja, izveštaje i zapovesti komande Drinskog korpusa i SJB Zvornik.

Sud je obavestio stranke da je, na lični zahtev, razrešen branilac po službenoj dužnosti optuženog Parovića, koji je bio postavljen kako bi se izbegle zloupotrebe procesnih ovlašćenja, imajući u vidu da je optuženi već otkazivao punomoćje izabranom braniocu. Kako je istovremeno optuženi obavestio sud da on više nije u mogućnosti da plaća svoj izabranog branioca, istom će se postaviti novi branilac po službenoj dužnosti.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 13. novembar 2018. godine, sa početkom u 14:30 časova.